

ת"פ (באר שבע) 11731-12-24 - מדינת ישראל נ' שאדי אבו שאכר (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 11731-12-24 - מדינת ישראל נ' שאדי אבו שאכר תושבי איו"ש - בעצמו
ת"פ (באר-שבע) 11731-12-24
מדינת ישראל

נגד

שאדי אבו שאכר (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
אחמד עואד (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
שניהם על ידי ב"כ עו"ד מוחמד אבו עביד
חליל אבו זהרה (עציר) תושבי איו"ש - בעצמו
בית משפט השלום בבאר-שבע
[08.01.2025]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

ע"י ב"כ עו"ד אבו פרייך מוחמד בשם איתי רביד
גזר דין

"אירועי הטבח ב"שבעה באוקטובר" חג "שמחת תורה" היכו בתודעה הישראלית כולה. עדיין קול דמי אחינו צועקים מן האדמה. המלחמה בעיצומה. האירוע הנורא מחייב את הכול. מאמצי הטרור לביצוע פיגועים ניכרים. האינטרס הציבורי גדל פי כמה מקודמו. בעת הזו מטה הוא הכף בכל הנוגע לעבירות בתחום הכניסה לישראל שלא כדין, שאותיותיהן נכתבו בדם. לפנינו היום החובה להרתעת הרבים בדיוק מקום שלא הייתה כזו. "הגדר" לגדרה - אם לא תוצב כדין, תיחצה באירועי דמים."

1. הנאשמים 1,2,3, הורשעו על-פי הודאתם בעבירה של כניסה וישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1)+12(4) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952.

מעובדות כתב האישום בהן הודו עולה כי :

הנאשמים 1, 2 ו-3 שהו ביום 03/12/24 בשעה 12:00 בשכונת כלניות, בעיר באר שבע, אשר בשטחי ישראל זאת לאחר שנכנסו לישראל שלא כדין מבלי שהיה בידיהם היתר כניסה לישראל והכל כמפורט בכתב האישום, בניגוד לחוק הכניסה או עבודה בישראל כדין.

2. הנאשם 1 נכנס לישראל שלא כדין דרך פרצה בגדר, ושהה בישראל כשלשה חודשים לפני תפיסתו כאמור.

3. הנאשם 2 נכנס לישראל שלא כדין דרך פרצה בגדר, ושהה בישראל כשבוע לפני תפיסתו כאמור.
4. הנאשם 3 נכנס לישראל שלא כדין דרך פרצה בגדר, ושהה בישראל כחודשיים לפני תפיסתו כאמור.
הכל כאמור בכתב האישום.
טענות המאשימה:
5. המאשימה טענה לפגיעה בערכים המוגנים הביטחוניים, הכלכליים והחברתיים.
6. צוין כי הנאשמים ביצעו העבירה לאחר ה"07/10/23" שיש לכך חומרה נוספת, בגלל הטבח של כניסת מחבלים לישראל ופריצת המלחמה בעקבותיה וכן, בשל פיגועי הטרור, הנעזרים לא אחת בשוהים בלתי חוקיים.
7. ביחס לנאשמים טוענת המאשימה למתחם הענישה נע בין 3- ל 8 חודשים אך מיקום הנאשמים תלוי בגורמים שונים ובכלל זה בעברם הפלילי ובעונשי המאסר המותנה בר הפעלה בהתאמה:
א. הנאשם 1 - בעל עבר פלילי, הרשעה קודמת של כניסה לישראל משנת 2020 בעבירה זו. שהה בישראל במסגרת התיק דנן - עובר לתפיסתו כשלשה חודשים.
ב. נאשם 2 - נעדר עבר פלילי, ושהה בישראל כשבוע עובר לתפיסתו.
ג. הנאשם 3 נעדר עבר פלילי, ושהה בישראל כחודשיים עובר לתפיסתו.
ד. לאור האמור, ולנוכח הודאת הנאשמים, חסכון בזמן שיפוטי, כשהמאשימה אינה רואה בתקופות שהיה בישראל השונות בין נאשם לנאשם, נסיבה המבדילה ביניהם לענין מתחם הענישה ובשלושת הנאשמים עתרה המאשימה למתחם של בין 3 ו- 8 של חודשי מאסר בפועל.
ה. המאשימה עתרה למקם את עונשם של הנאשמים במסגרת המתחם כדלקמן:
ו. ביחס לנאשם 1 - ברף הבינוני של המתחם לצד עונשים נלווים, של מאסר מותנה ארוך ומרתיע קנס והתחייבות.
ז. ביחס לנאשם 2 - בשליש התחתון אך לא בתחתיתו של המתחם לצד הטלת ענישה נלווית כאמור.
ח. ביחס לנאשם 3 - ברף הנמוך של המתחם אך לא בתחתיתו. לצד עונשים נלווים כאמור.
לטענת ב"כ הנאשמים 1 ו- 2:
ביחס לנאשם 1 - בית המשפט המחוזי העלה את הרף בכל הנוגע לתקופה של 3 חודשי שהייה בארץ. הסניגור אינו חולק על העלאת הרף בשהייה של שלושה חודשים כך שיתחיל משלשה חודשי מאסר. הנאשם הודה בכך ששהה תקופה של 3 חודשים, לא בהכרח שעובדה זו מדויקת. כתב האישום נסמך על דברי הנאשם במשטרה. לנאשם זה הרשעה אחת מלפני כחמש שנים, משנת 2020. מדובר בהרשעה ישנה, ויש למקם הנאשם בתחתית המתחם ולכל היותר להוסיף לו 5 ימים.

- מדובר באב לשני ילדים, אשתו בהיריון מתקדם. ההגנה ציינה את ת.פ. 12794-11-24, שהייה של 15 חודשים שבמסגרת הסדר קיבלו 4.5 חודשי מאסר בפועל וכן צוינה פסיקת בית המשפט בת.פ. 50287-10-24 בשהייה של חודש ימים שם נגזרו 85 יום.
- ביחס לנאשם 2 - ההגנה טענה כי שהייה מתחת לשלשה חודשים, מותירה את המתחם בין 2 חודשי מאסר ל- 7 חודשי מאסר ומשמדובר בנעדר עבר פלילי, ששהה כשבוע ימים, הרי שעניינו דומה לתיקים בהם ניתנו עונשים הקרובים לתחתית המתחם כדוגמת פסק דין מחארזה בת.פ. 53686-04-24 של כב' השופט יניב בן הרוש שגזר 63 ימי מאסר בנסיבות דומות.
- לטענת ב"כ הנאשם 3 - המתחם הנו בין 2 ל- 7 חודשים. פסיקת המחוזי ייחסה מתחם גבוה שבין 3-8 חודשי מאסר לשהייה של 3 חודשים ומעלה ולא מתחת לכך. לנאשם אין עבר פלילי, אמו עברה שני ניתוחי לב ובעקבות מעצרו פונתה מספר פעמים לבית החולים, אשתו סובלת מסכרת ו מצבה אינו טוב.
- כניסתו לישראל בשל צרכים כלכליים, כאשר סבל מרעב הוא ומשפחתו. צוינה פסיקת בית המשפט במחארזה ל 63 ימי מאסר ומבוקשת פסיקה דומה ביחס לנאשם 3. צוינה פסיקת בית המשפט והמותב ב 50287-10-24, בו נגזרו 85 ימי מאסר ומבוקשת פסיקה שבין 63 ימי מאסר ל 85 ימי מאסר. ביקש להציג מסמכים רפואיים מהנייד הסלולארי של אשת הנאשם ושל אמו.
- הנאשמים 1, 2 ו- 3 הודו, הורשעו וחסכו זמן שיפוטי יקר וכתב האישום תוקן. הנאשמים נכנסו לישראל ומטרתם הייתה תכלית כלכלית, לעבוד בבניין. הנאשמים בדברם:
- הנאשמים 1 ו- 2 הצטרפו לדברי הסניגור.
- הנאשם 3 - ציין מצבה הבריאותי של אמו שעברה ניתוח לב ויש לה קוצב לב ו עשו לה שני ניתוחים ושמו לה סטנד וציין את מחלתה של אשתו הסובלת מסוכרת, לחץ דם וכולסטרול גבוה. ציין את דאגתו הכלכלית להוריו ולמשפחתו הנסמכים על שולחנו.
8. מתחם העונש ההולם בהתאם להוראות תיקון 113 התשל"ז-1977, יש לקבוע בהתאם לערכים המוגנים בחוק, במידת הפגיעה בהם ולאור נסיבות ביצוע העבירה. מתחם העונש ההולם
9. הנאשמים הורשעו בעבירה של כניסה לישראל ופגעו בערכים המוגנים של זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, ועבירת הכניסה והשהייה בישראל שלא כדין פוגעת בערכים ביטחוניים חברתיים וכלכליים. שמירת שלום הציבור במיוחד בעת הזו, עת המלחמה, היא מוכרחת ומוכחת נוכח הפיגועים הקשים על ידי שוהים בלתי חוקיים בישראל, בין אם באופן ישיר ובין אם עקיף.

10. פגיעתם של הנאשמים בערכים אלו, גם אם מבוצעת לצרכים כלכליים, מהווה פגיעה וחוק זה נועד להגן על המדינה מפני פגיעה זו, אם כי - פגיעתם אינה ברף הגבוה של הסכנה הביטחונית הממשית.
- א. הערך הביטחוני החברתי והכלכלי, נפגעים גם מהעדר יכולתה של מדינה להגן על גבולותיה מפני כניסה שלא כדין והאפשרויות הנגישות בכניסות אלו, לצרכי טרור, גם אם לא כל שווה בלתי חוקי נגוע בתכנון או קשר לארגוני טרור. בתאריך 07/10/23 פרצה מלחמת "חרבות ברזל" ונכנסו אלפי מחבלים רבים לשטחי המדינה וביצעו טבח וחטיפת אזרחים.
- ב. הוכרז מצב חירום וסגר, והפוטנציאל לסיכון בטחוני הטמון בעבירת השהיה הבלתי חוקית גדול במיוחד נוכח המגמה האינטנסיבית לבצע פיגועים בתוך המדינה, מעבר למצב המלחמה בו הוא שרויה מחוץ.
11. יש לזכור כי מתחם הענישה הוא דינמי ועשוי להשתנות בהתאם למצב הביטחוני, למקום ביצוע העבירה, ולפיכך, כניסה ושהיה בישראל שלא כדין לאחר אירועי הטבח "ב 07/10/23" מהווה פגיעה גדולה יותר במדינה ובחוקיה הרלוונטיים לאירועים ולתכלית החקיקה בעקבות הטבח וניגזרותיו.
12. בעפ"ג 6746-10-23 מדינת ישראל נ' זארכנה שניתן ביום 09/10/2023 צויינה חומרת ביצוע עבירות לאחר ה"07/10/23":
- "נעיר כי מסקנתנו זו הייתה נכונה במנותק מהמצב הביטחוני הנוכחי, והדברים נכונים קל וחומר בשים לב למצב הבטחוני השורר היום".
13. בפסקי הדין שנתנו בעת האחרונה בבית המשפט המחוזי בכלל וביתר שאת במחוז דרום בעניינים של שוהים בלתי חוקיים שנכנסו לישראל, ללא עבירה נלווית או שהייה ארוכה, נקבע כי מתחם העונש העקרוני ההולם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין בתקופת הלחימה נע בין חודשיים עד שבעה חודשי מאסר בפועל. ראה בעניין זה עפ"ג (מחוזי ב"ש) 60575-05-24 מדינת ישראל נ' פרעון [פורסם בנבו] (29.5.24), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 25013-05-24 מדינת ישראל נ' חרוב [פורסם בנבו] (12.5.24), בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 38420-05-24 מדינת ישראל נ' גונדי (ניתן ביום 22.5.24, לא פורסם), עפ"ג (מחוזי חי') 1680-11-23 מדינת ישראל נ' כסאב ואח' [פורסם בנבו] (6.11.23), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 21243-12-23 מדינת ישראל נ' סויטי [פורסם בנבו] (13.12.23). וכן עפ"ג 68409-05-24 מ"י נ' אלערארה מחוזי באר שבע.
14. בכל הנוגע לשהייה בישראל לתקופה ארוכה שאינה ימים ספורים תובאנה הפסיקות הבאות:
15. בעפ"ג 32957-11-23 מדינת ישראל נ' מוסא נגאר (מיום 22.11.23) (להלן: עפ"ג מוסא) שם נקבע מתחם הנע בין 3 ל- 8 חודשי מאסר, ביחס למי אשר שהה בשטחי המדינה בניגוד לדין במשך שלושה חודשים.

16. בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, מיום 6.12.23 בעפ"ג 63194-11-23 מדינת ישראל נ' הוארין (6.12.23) - באותו מקרה בית המשפט השלום קבע כי על מתחם הענישה לנוע בין 45 ימי מאסר ועד - 7 חודשי מאסר, לעבירה של כניסה לישראל בניגוד לדין ושהייה במשך כחודש ימים בשטחי המדינה, בתקופת לחימה. בית המשפט המחוזי, קיבל את ערעורה של המדינה, וקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה נע בין חודשיים ל-7 חודשים.
17. בעפ"ג 38304-01-24 מדינת ישראל נ' עתמאן ואח' (25.1.24), באותו מקרה ביחס לשהייה בניגוד לדין, במשך כחודש ימים, נקבע מתחם של בין חודשיים לשבעה חודשים, תוך שבית המשפט המחוזי ציין כי היה ראוי לקבוע מתחם מחמיר יותר שלא יפחת מרף תחתון של שלושה חודשים, בעוד שביחס לשהייה של כשלושה חודשים נקבע מתחם עונש שבין 3 ועד 8 חודשים.
18. בת"פ 50287-10-24 מדינת ישראל נגד אסאמה סמאמה שהובא גם על ידי הסנגור בשל חודש ימים שהייה נגזרו 85 ימי מאסר לצד עונשים נלווים. במקרה דנן השהייה הינה חודשיים. המתחם נקבע ל-2-7 חודשי מאסר אך מיקומו של הנאשם הינו בשליש הנמוך.
19. מאז תחילת מצב החירום אמנם חלפו למעלה מ-12 חודשים, אולם המלחמה עדיין בעיצומה ומתנהלת בזירות רבות, בצפון ובדרום. המתרחשות הביטחונית בה שרויה המדינה, והפיגועים המתרחשים תדיר הופכים את החשש לביצוע פיגועים לממשי ומבוסס, בעיקר על ידי אלו הנכנסים משטחי הרשות הפלסטינאית שלא כחוק.
20. עדיין הסכנה הביטחונית קיימת גם בנכנסים על רקע כלכלי. נסיבות הקשורות לביצוע העבירה :
21. מדובר בדיעת הנאשמים אודות ביצועם עבירה לאחר ה "07/10/23", שם אמורה הייתה ההרתעה לבוא לידי ביטוי ולא כך פני הדברים.
22. הנאשמים נכנסו לצורכי פרנסה וכלכלה. לא ניתן לדעת מה בכוונת שוהים בלתי חוקיים או צפיית מועד עשיית שימוש בשוהה זה או אחר באופן ישיר או עקיף או באווירה הכללית של כניסה כלכלית לישראל, להכנסת מפגעי טרור או לסיועם, פוטנציאל הנזק והסיכון הביטחוני קיים.
23. תחושת הביטחון עת נכנסים לישראל שוהים בלתי חוקיים, ללא בדיקה ביטחונית וללא אכיפה והרתעה של החוק נפגעת .
24. הנאשמים נתפסו באתר העבודה, ללא עבירות נלוות לעבירת השהייה והכניסה ללא היתר .

25. בית המשפט על סמך הפסיקה הקיימת, מקיים הבחנה לעניין המתחם בין מי ששהה שלושה חודשים ובין מי ששהה פחות מ-3 חודשים לעניין המתחם, וזאת מבלי לפגוע בחובת האבחנה שבין שהייה משמעותית יותר כחודשיים ימים, לשהייה קצרה של ימים אחדים. אבחנה דיכוטומית זו - איננה באה אלא כדי להבדיל ברמת העיקרון בין סוגי השהיות והשלכותיהן כדי שלא לקיים הבדלים מינוריים בין מתחמים שיחטאו לתכלית תיקון סעיף 113, מקום שההבדל הנו בתוך המתחם - ענין זה יבחן בתוך המתחם ומקום שיש ליצור מתחם חדש, שונה המתחייב ממכלול הפרמטרים - יש לעשות כן.
26. לפיכך, בכל הנוגע לנאשם 1, ששהה 3 חודשים בישראל, מתחם הענישה שונה והוא בין 3 ל-8 חודשים.
27. בכל הנוגע לנאשם 2, ששהה שבעה ימים בישראל, מתחם הענישה נמוך והוא בין 2 ל-7 חודשים, ומיקומו בשליש הנמוך של המתחם, בדומה למי שרק נכנס לישראל ולא שהה תקופה ארוכה.
28. בכל הנוגע לנאשם 3, אשר שהה בישראל חודשיים ימים, מתחם הענישה עדיין בין 2 ל-7 חודשי מאסר, אך מיקום העבירה ונסיבותיה, במסגרת המתחם - הנו ברף הבינוני-נמוך, כאשר הוא יאזן נמוך בתוצאתו ממי ששהה בישראל 3 חודשים.
29. יש להבדיל בין מי ששהה חודשיים למי ששהה חודש או 7 ימים אך הבדל זה הינו בתחום המתחם שבין 2-7 חודשים.
30. לעניין הקנס הכספי המחייב קריאת מצבם הכלכלי של הנאשמים, נראה כי בהתאם לפסק הדין עפ"ג 68409-05-24 מ"י נ' אלערארה מחוזי באר שבע, הועמד זה על סך של 1,500 ₪. ובהתייחס לעבירות הכלכליות, שתכליתן, ונסיבותיהן הן המחייבות רכיבי ענישה כלכליים, ולאחר שבחנתי גם את טענות הסנגורים בדבר מצבם הכלכלי והנסיבות המשפחתיות של כל נאשם, הריני מעמיד מתחם הקנס הכספי בין 1,000 ₪ ל-3,000 ₪. מדובר במתחם נמוך בהשוואה לזה הראוי בעבירות כלכליות שיש להן השלכות חברתיות כלכליות ביטחוניות ומדיניות נוספות. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה :
31. הנאשמים הודו בביצוע העבירה וקיבלו על עצמם הדין.
- נאשם 1- שהה בישראל כשלושה חודשים, קיימת הרשעה משנת 2020 באותה עבירה.
- נאשם 2- שהה בישראל שבוע ימים, ללא עבר פלילי.
- נאשם 3- שהה בישראל חודשיים, ללא עבר פלילי.
32. המצב הביטחוני בעת הזו מצוי בדרגת סיכון גבוהה. אזור הדרום הוא זה שנפרץ עם פרוץ המלחמה. העיתוי והמחוז משפיעים על קביעת מקומם של הנאשמים בתוך המתחם.

33. ברובן ככולן של הפסיקות דבר יום ביומו בכל הקשור לנאשמים נעדר עבר פלילי שהודו בעבירה ושהייתם בישראל סמוכה או קרובה יחסית למועד תפיסתם, נטולי עבירות נילוות נקבע רף ענישה שאין לרדת ממנו כמסגרת מאוזנת שכל נגיסה בו תפגע בתכליתה של הענישה, והעומד על 75 ימי מאסר, 3 חודשים על תנאי ל 3 שנים, קנס בסך של : 1,500 ₪ והתחייבות על סך : 2,000 ₪, אלו אמורים להשתנות כאשר מדובר בבעלי עבר פלילי או בפרקי זמן של שהייה משמעותית בין אם כזו המשנה את המתחם ובין אם הממקמת הענישה בתוכו ברף זה או אחר .
- קביעת העונש ההולם בתוך המתחם
34. תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי קביעת העונש בתוך המתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשמים. לפיכך, הענקתי משקל להיות נאשמים 2,3 נעדר עבר פלילי ונאשם אחד בעל הרשעה אך משנת 2020, נתתי משקל לנסיבות המשפחתיות בריאותיות חריגות וקשות במשפחת נאשם 3, אך יש לזכור כי בעת הזו יש להטות הכף לטובת האינטרס הציבורי במיוחד בתקופה זו תוך איזון במקרים החריגים בריאותית ומשפחתית כדי שלא להגיע לתוצאה לא מידתית של הענישה ותכליותיה.
35. בית המשפט מבדיל בתוך המתחם שבין 2-7 חודשים בין תקופות שהייה בין 7 ימים הדומות לפסיקות הרווחות במאות התיקים בדומה למי שלא שהה תקופה ארוכה כנעדר עבר פלילי והודה במקרים אלו נגזר דינם של הנאשמים ל 75 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי של 3 חודשים לשלש שנים, קנס כספי בסך 1500 ₪ והתחייבות בסך 2000 ₪. לאור האמור, סבור בית המשפט כי עניינו של מי ששהה בישראל כ- 7 ימים עובר לתפיסתו, אמור להיות זהה ואין לדייק מתמטית בכל יום שהייה אלא בעיקרון מאפייני שהייה זו, שלא להפוך את תכלית הענישה לדקדוקי עניות והכבדה יתרה ביישומה.
36. ביחס להרתעת הרבים נקבע כי יש ליתן משקל מוגבר לשיקולי ההרתעה בשל מידת האפקטיביות המוגבלת שלה בעבירת השב"ח לצרכי פרנסה. משמעות הדבר היא שהתכלית הכלכלית של הכניסה היא המחייבת בנסיבות החמרה בשל עוצמתה ככוח מניע של ביצוע העבירה במעבר הגבול המחסומים הגדרות והכול בידיעה מובהקת אודות האיסור החוקי, ובמיוחד בעת המלחמה נוכח הסגר.
37. במכלול השיקולים שפורטו לעיל, שיקולי ההרתעה, דומיננטיים נוכח המצב הביטחוני במיוחד בעת הזו, כאשר האיום בפיגועי טרור הקשורים לאזורי איו"ש ופנים הארץ גוברים, ובמיוחד כאשר ביצוע העבירה היה לאחר 07/10/23 על כל המשמעותיות וחומרת התודעה הקשורה בעבירות הגבול.
38. נוכח הודאת הנאשמים, תכלית כניסתם, ומכלול השיקולים לקולא, ובראייה מערכתית, ראיתי לנכון שלא למקמם ברף העליון של המתחם אלא להבדיל ביניהם על סמך העקרונות הבאים א. בהבדל זה מזה נאשם 1 החמור ביותר . ב. נאשם 3 בדרגת חומרה אחריו ונאשם 2 בדרגת חומרה נמוכה משניהם.

נאשם 1:

39. לנאשם 1 - הרף 3 חודשים - 8 חודשים, שתי חומרות בהקשרו : א. שהייה של 3 חודשים ב. הרשעה אחת מ-2020 באותה עבירה . לפיכך, אינו יכול לשכון ברף התחתון של המתחם אלא בשליש הנמוך הגוזר תוצאתו בהתייחס לשאר הנסיבות לקולא לרבות המשפחתיות החריגות שצוינו בדברי הסנגור , לצד עונשים נילוויים .
40. בעניין נאשם 1 שחרף הרשעה קודמת חזר לסורו גם העונש העיקרי וגם העונשים הנילוויים נמצאים בדרגת חומרה גבוהה מזו של שני הנאשמים האחרים נעדרי עבר פלילי.
41. לאור האמור אמדתי עונשו תוך שלא מיציתי מלוא החומרה הראויה ליותר משגזרתי שהינה בין 4-5 חודשי מאסר , והעמדתי הענישה על 120 ימי מאסר לצד עונשים נלוויים ברף היותר גבוה.

נאשם 2 :

42. נאשם 2 המתחם 2-7 : דומה במהותו לרף הנוהג בנעדרי עבר פלילי שמשך שהייתם אינו ארוך דהיינו : 75 ימי מאסר לצד עונשים נילוויים בהתחשב במכלול השיקולים לקולא שצוינו בדברי הסנגור.
43. לאור האמור והגם שיש הבדל לחומרה בין יום שהייה ל 7 ימים עדיין מאפייני שהייה זו דומים , ובמכלול השיקולים, ובמאות התיקים שלפנינו בהם נגזרים עונשים דומים , אמדתי עונשו של נאשם 2 אף הוא 75 ימי מאסר לצד עונשים נלוויים בדומה לנאשמים עם עקרון דומה במאפייניהם.

נאשם 3 :

44. נאשם 3 המתחם 2-7 : מצוי בשליש הנמוך - בינוני של המתחם מעל לרף הנוהג בנעדרי שהייה ונעדרי עבר פלילי, אך עונשו מתחת לזה של נאשם 1 בשל הנסיבות הבריאותיות לא הוחמר דינו. בפסק הדין ת"פ 50287-10-24 שאותו נתן המותב, שגם עליו ביקשה ההגנה להסתמך נגזרו 85 יום בגין חודש ימים של שהייה דהיינו עונשו של שוהה חודשיים ימים אמנם לא משנה את המתחם 2-7 אך ממקם אותו במיקום חמור יותר. אמדתי עונש זה לנאשם 3 בסבירות ב 105 ימי מאסר, בשל שהייה בת חודשיים שקרבת מאפייני דומה לשהייה בת 3 חודשים יותר משהייה בת חודש ימים . לפיכך ביקשתי ליצור המדרג ל 105 ימי מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים ברף היותר גבוה בדומה לשוהה לתקופה שאינה קצרה או סמוכה לתפיסה ובאיזון כאמור .
45. אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 120 ימי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. חתימה על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מעבירה שבה הורשע, או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל וזאת למשך שלוש שנים מיום שחרורו.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.2.25 .

46. אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 75 ימי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. חתימה על התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע מעבירה שבה הורשע, או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל וזאת למשך שלוש שנים מיום שחרורו.

ד. קנס בסך 1500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.2.25 .

47. אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

א. 105 ימי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. חתימה על התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מעבירה שבה הורשע, או כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל וזאת למשך שלוש שנים מיום שחרורו.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.2.25 .

48. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

49. המזכירות תבטל את הדיונים הבאים הקבועים בתיק.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ה, 08 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.